

ĈAPITRO VIII

KROKETLUDO ĈE LA KERA DAMO

NE malproksime de l' enirejo staris granda rozarbo; kreskis sur ĝi blankaj rozoj, sed jen tri ĝardenistoj okupis sin pentrante ilin ruĝaj. Ĉar tio ŝajnis al Alicio tre stranga ago, ŝi alproksimigis sin por observi ilin. Ĵus alvenante, ŝi aŭdis unu el ili diranta: "Kvin, vi gardu vin, vi jam ne ŝprucu sur min la kolorilon."

"Mi ne povis ne" diris Kvin malafable. "Sep ŝancelis al mi la kubuton." Sep rigardis supren kaj diris: "Jen ĝuste vi, Kvin; ĉiam vi kulpigas la kunulojn."

"Vi, Sep, vi ne kuraĝu paroli!" re-diris Kvin. "Nur hieraŭ mi aŭdis la Damon diranta ke vi meritas esti senkapigita."

"Pro kia kulpo do?" demandis la unue parolinta.

"Tio ne estas *via* afero, Du" diris Sep.

"Ĝi nepre estas lia" asertis Kvin "kaj mi volonte sciigas al li: la kulpo estas ke Sep alportis al la kuiristo tuliptuberojn anstataŭ bulboj."

KROKETLUDO ĈE LA KERA DAMO

Sep pasie deĵetis sian broson.
"Nu, el ĉiuj maljustaj aferoj—"

Sed en tiu momento li okazis kiu staras apude observante subigis lian koleron, la alia serĉante la kaŭzon de lia humile salutis ŝin.

"Ĉu vi afable volus diri al mi iom timeme "kial vi kolorigas"

Kvin kaj Sep diris nenion, rigardojn sur Du, kiu per tri komencis: "Nu, Fraŭlino, la jena arbo devis esti ruĝroza, ka blankrozan. Se la Damo ekzekutigus nin ĉiujn. Sekve, laŭeble por ke, antaŭ ol ŝi alvenu"

En tiu momento Kvin, kiu vizaĝo konstante rigardadis tr ekkriis: "Jen la Damo, jen la"

La tri ĝardenistoj tuj ĵetis s sur la ventroj. Alicio ekaŭd multaj piedpaŝoj, kaj alrigard fortan ekscitecon kaj fortan Damon.

Unue marŝis dek soldatoj, ki tiuj soldatoj havis platajn reformojn—same kiel la tri ĝardenistoj kaj piedoj apud la kvar dek korteganoj; tiuj ĉi estis o